

Затверджено
розпорядженням Президії НАН України
від «13» грудня 2024 р. №715

СТАНДАРТ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

СОУ НАН 72.1-003.1:2011

**ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОВЕДЕННЯ
ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКИХ РОБІТ**

Частина 1. Розроблення технічного завдання

Видання офіційне

Київ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

2025

ПЕРЕДМОВА

- 1 РОЗРОБЛЕНО : Технічний центр (ТЦ) НАН України
- 2 ПРИЙНЯТО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ : розпорядження Президії НАН України від 28.12.2011 № 845
- 3 НА ЗАМІНУ : Р 88-003.1-2001
- 4 ПЕРЕВИДАННЯ ЗІ ЗМІНОЮ № 1 ТА ПОПРАВКОЮ № 1, затвердженими наказом ТЦ НАН України від 17.10.2024 № 13-од; прийнято та надано чинності розпорядженням Президії НАН України від _____ № ____
- 5 ПІДРОЗДІЛ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ВЕДЕННЯ: Відділ досліджень проблем стандартизації та метрології в науці Технічного центру НАН України

Право власності на цей документ належить НАН України.

Стосовно врегулювання прав власності звертатися до ТЦ НАН України

НАН України, 2025

ЗМІСТ

	С.
Вступ	0
1 Сфера застосування	1
2 Нормативні посилання	2
3 Терміни та визначення понять	3
4 Загальні положення	5
5 Розроблення ТЗ на проведення ДКР	7
5.1 Зміст ТЗ на ДКР	7
5.2 Оформлення ТЗ	15
5.3 Погодження та затвердження ТЗ	15
5.4 Оформлення змін до ТЗ	16

ВСТУП

На заключному етапі виконання прикладної науково-дослідної роботи (НДР), як правило, розробляють технічне завдання (ТЗ) на проведення дослідно-конструкторської роботи (ДКР).

ТЗ на ДКР є основним вихідним документом для розроблення продукції, доцільність створення якої доведено завершеною НДР.

У перевиданні цього стандарту користувач знайде практичні поради стосовно розроблення ТЗ на ДКР, його оформлення, структури і змісту тощо.

Перевидання стандарту розроблено відповідно до Закону України «Про стандартизацію» від 05.06.2014 № 1315-VII, національного класифікатора України ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» та в розвиток національних стандартів ДСТУ 3974-2000 «Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Правила виконання дослідно-конструкторських робіт. Загальні положення» і ДСТУ 8634:2016 «Настанови щодо розроблення та поставлення на виробництво нехарчової продукції» та у зв'язку із втратою чинності низки нормативних документів, на які були посилання в попередній редакції.

Примітка.

1. На підставі статті 23 Закону України «Про стандартизацію» цей стандарт застосовують наукові установи і організації НАН України на добровільній основі.

2. Наведені стандарти в розділі 2 «Нормативні посилання» були чинні на час перевидання стандарту. Проте, згідно з діючим законодавством усі стандарти підлягають перегляду. Тому в практичній діяльності слід застосовувати найновіші видання стандартів і нормативних документів.

3. Відкриті (несекретні) ДКР, що виконують наукові установи і організації НАН України, фінансування яких повністю чи частково здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, підлягають обов'язковій державній реєстрації та обліку.

(Змінено, Зміна № 1).

СТАНДАРТ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

**ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДНО-
КОНСТРУКТОРСЬКИХ РОБІТ****Частина 1. РОЗРОБЛЕННЯ ТЕХНІЧНОГО ЗАВДАННЯ**

(Змінено, Зміна № 1).

Чинний від 2012-01-01

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Цей стандарт поширюється на відкриті (несекретні) дослідно-конструкторські роботи (ДКР), що проводять у наукових установах і організаціях (далі — організації) НАН України, містить практичні поради щодо організації та виконання ДКР і використовується замовником та виконавцем ДКР за взаємною згодою.

Цей документ розкриває аспекти щодо складання, оформлення, внесення змін, погодження та затвердження технічного завдання (ТЗ) на виконання ДКР, результатом якої є розроблення та виготовлення дослідних зразків продукції (виробів, матеріалів, речовин тощо).

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цьому стандарті є посилання на такі стандарти:

ДСТУ 2681-94 Метрологія. Терміни та визначення

ДСТУ 2860-94 Надійність техніки. Терміни та визначення

ДСТУ 2862-94 Надійність техніки. Методи розрахунку показників надійності. Загальні вимоги

ДСТУ 2863-94 Надійність техніки. Програма забезпечення надійності. Загальні вимоги

ДСТУ 2960-94 Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення

ДСТУ 3021-95 Випробування і контроль якості продукції. Терміни та визначення

ДСТУ 3051-95 (ГОСТ 30166-95) Ресурсозбереження. Основні положення

ДСТУ 3052-95 (ГОСТ 30167-95) Ресурсозбереження. Порядок встановлення показників ресурсозбереження у документації на продукцію

ДСТУ 3278-95 Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Основні терміни та визначення

ДСТУ 3321:2003 Система конструкторської документації. Терміни та визначення основних понять

ДСТУ 3575-97 Патентні дослідження. Основні положення та порядок проведення

ДСТУ 3755-98 Енергозбереження. Номенклатура показників енерго-ефективності та порядок їхнього внесення у нормативну документацію

ДСТУ 3899:2013 Дизайн і ергономіка. Терміни та визначення основних понять

ДСТУ 3943-2000 Дизайн і ергономіка. Склад, виклад та зміст документації

ДСТУ 3944-2000 Дизайн і ергономіка. Правила виконання дизайн-ергономічних робіт під час розроблення та поставлення продукції на виробництво

ДСТУ 3974-2000 Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Правила виконання дослідно-конструкторських робіт. Загальні положення

ДСТУ 4055-2001 Дизайн і ергономіка. Номенклатура дизайн-ергономічних показників якості продукції виробничо-технічного призначення

ДСТУ 8634:2016 Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Настанови щодо розроблення та поставлення на виробництво нехарчової продукції

ДСТУ 9050:2020 Система технічного обслуговування та ремонтування техніки. Терміни та визначення понять.

ДСТУ ГОСТ 2.051:2006 ЄСКД. Електронні документи. Загальні положення

ДСТУ ГОСТ 3.1102:2014 Єдина система технологічної документації. Стадії розробки та види документів. Загальні положення

ДСТУ EN ISO 11442:2018 (EN ISO 11442:2006, IDT; ISO 11442:2006, IDT) Технічна документація на продукцію. Управління документацією

ГОСТ 2.105-95 ЄСКД. Общие требования к текстовым документам

ГОСТ 34.602-89 Информационная технология. Комплекс стандартов на автоматизированные системы. Техническое задание на создание автоматизированной системы

(Змінено, Зміна № 1).

З ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

У цьому стандарті використано такі терміни та їх визначення:

3.1 дослідно-конструкторська робота (ДКР)

Сукупність робіт над створенням конструкторської та технологічної

документації, виготовленням та випробуванням дослідного або головного зразка продукції (ДСТУ 3278)

3.2 продукція

Матеріальний результат трудової діяльності або виробничих процесів, що має корисні властивості і призначений для використання споживачем.

Примітка. Цей термін вживається тоді, коли результатом діяльності є вироби, матеріали, речовини та інші матеріальні об'єкти, які перед процесом виробництва підлягають розробленню (ДСТУ 3278)

3.3 технічне завдання на ДКР (ТЗ на ДКР)

Документ, що встановлює основну призначеність, показники якості виробу, техніко-економічні та спеціальні вимоги до нього та до обсягу, стадій розроблення і складу конструкторської документації (ДСТУ 3321)

3.4 дослідний зразок

Зразок продукції, виготовлений за наново розробленою документацією для перевірки шляхом випробувань відповідності її заданим технічним вимогам з метою прийняття рішення про можливість впровадження у виробництво і (чи) використання за призначенням (ДСТУ 3021)

3.5 головний зразок

Перший екземпляр чи примірник виробу, виготовлений за новорозробленою документацією для використання його як за призначенням, так і для одночасного опрацювання конструкції та технічної документації з метою поліпшення виробництва та експлуатації решти екземплярів цієї партії чи серії (ДСТУ 3278).

Примітка. Головний зразок виготовляють тоді, коли виготовлення дослідного зразка не передбачено. Головний зразок після необхідного доопрацювання можна поставляти замовникові (споживачеві) (ДСТУ 3278)

3.6 експериментальний зразок

Зразок продукції, який використовують для проведення дослідних випробувань і який має ознаки продукції, передбачуваної для розроблення (ДСТУ 3278).

4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1 У загальних випадках ДКР виконують:

- для реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки;
- на підставі рекомендацій завершених науково-дослідних робіт;
- для модернізації продукції тощо.

4.2 Метою проведення ДКР є створення нової або модернізованої продукції, яка б відповідала сучасним досягненням техніки, була конкурентоспроможною та забезпечувала ефективність використання.

4.3 ДКР виконують відповідно до вимог технічного завдання, яке є основним технічним документом під час розроблення продукції.

4.4 ТЗ на ДКР розробляє, як правило, виконавець ДКР на підставі вихідних вимог замовника.

У разі ініціативного розроблення (відсутність замовника) ТЗ складає виконавець роботи.

4.5 ТЗ розробляють на основі наукового прогнозування та перспектив подальшого використання результатів попередніх досліджень.

4.6 Замість ТЗ для ініціативних ДКР дозволено використовувати будь-який документ (договір, контракт, угоду, протокол тощо), що містить необхідні та достатні вимоги до виконання роботи та її результатів і визнаний замовником та виконавцем.

(Змінено, Зміна № 1).

4.7 ТЗ або документ, що замінює його, не повинен обмежувати дій та ініціативу виконавця в разі вирішення поставлених задач.

4.8 Під час розроблення ТЗ на ДКР замовник може висувати конкретні вимоги, що забезпечать високу якість розроблюваної продукції та становитимуть базу тих вимог, які в разі необхідності будуть підлягати підтвердженню під час декларування відповідності чи сертифікації.

4.9 Недопустимо включати в ТЗ вимоги, що суперечать вимогам технічних регламентів та певним положенням нормативних документів (стандартів, настанов, технічних умов тощо), нормативних актів наглядових і контролюючих органів тощо.

4.10 ТЗ розробляють на конкретний виріб або групу виробів (групове ТЗ).

4.11 Якщо результатом ДКР є продукція одиничного виробництва, то технічне завдання повинно містити достатню сукупність вимог щодо виготовлення, контролю, приймання та поставлення продукції.

Примітка. Одиничне виробництво – тип виробництва, що характеризується невеликим обсягом випуску однакової продукції, повторне виготовлення якої, як правило, не передбачають (ДСТУ 2960).

4.12 Розроблення ТЗ з інформаційних технологій — згідно з ГОСТ 34.602.

(Змінено, Зміна № 1).

4.13 Після розроблення ТЗ доцільно провести його метрологічну експертизу і нормоконтроль на відповідність чинним нормативним документам.

4.14 Майнові та пов'язані з ними особисті немайнові відносини, що виникли в процесі проведення ДКР, регулюються чинним законодавством України, відповідними нормативно-правовими актами та умовами договору між виконавцем і замовником ДКР.

4.15 У ТЗ також обумовлюють методи і форми захисту комерційної таємниці, якщо вона передбачена чи виникає в процесі виконання робіт.

4.16 Дія ТЗ закінчується після приймальних випробувань, доопрацювання технічної документації та затвердження акта здавання-приймання дослідного зразка.

Дія групового ТЗ закінчується після приймання останньої одиниці продукції з групи виробів, а для продукції одиничного виробництва – після виконання всього замовлення.

4.17 Мову розроблюваної технічної документації визначають замовник і виконавець ДКР згідно із законодавством України, якщо інші вимоги не обумовлені в ТЗ на ДКР.

5 РОЗРОБЛЕННЯ ТЗ НА ПРОВЕДЕННЯ ДКР

5.1 Зміст ТЗ на ДКР

5.1.1 Зміст ТЗ має бути стислим, чітким, не допускати різних тлумачень.

У тексті ТЗ рекомендовано вживати застандартизовані науково-технічні терміни, поняття, позначення, одиниці фізичних величин, скорочення тощо.

5.1.2 Технічне завдання на проведення ДКР здебільшого складається з таких розділів:

- назва та галузь застосування (використання) продукції;
- підстава для проведення ДКР;
- мета розроблення та призначення продукції;
- технічні вимоги;
- економічні аспекти;
- стадії та етапи виконання ДКР;
- порядок приймання результатів ДКР;
- додатки.

У залежності від призначення продукції, умов її виробництва та експлуатації (використання) замовник і виконавець ДКР узгоджують перелік та зміст розділів ТЗ.

5.1.3 У розділі «Назва та галузь застосування (використання) продукції» зазначають повну назву та умовне позначення продукції, галузь застосування і умови її експлуатації або характеристику об'єкта, у складі якого її використовують.

Назва продукції, що вказана на титульному аркуші ТЗ, має бути однозначною, лаконічною, логічно завершеною.

5.1.4 У розділі «Підстава для проведення ДКР» указують повну назву

документа, на підставі якого розробляють продукцію; організацію, що затвердила цей документ, дату затвердження і його номер.

У разі розроблення продукції за певною державною цільовою програмою наводять її назву.

(Змінено, Зміна № 1).

5.1.5 У розділі «Мета розроблення та призначення продукції» розкривають мету виконання ДКР, функціональне призначення та очікуваний науково-технічний рівень розроблюваної продукції, задачі, які вирішують цією розробкою, а також указують: розроблення виконують вперше або на заміну якої продукції.

У цьому ж розділі подають перелік науково-дослідних робіт, на підставі яких виконують дану ДКР, перелік вітчизняних та іноземних патентів, що будуть використані під час проведення ДКР, тощо.

5.1.6 У розділі «Технічні вимоги» наводять вимоги та норми, що відповідають сучасному і прогнозованому рівню науки і техніки, а також визначають показники якості, умови виробництва та експлуатації (використання) розроблюваної продукції.

За наявності нормативних документів на продукцію, що є об'єктом ДКР, у ТЗ встановлюють ті вимоги і норми, які за рівнем конкретних показників переважають відповідні норми, зазначені в цих документах. Щодо решти вимог до розроблюваної продукції, то їх, як правило, наводять із посиланням на ті нормативні документи, в яких вони викладені.

Значення параметрів продукції задають з граничними відхиленнями або вказують максимальні та мінімальні показники.

Здебільшого розділ «Технічні вимоги» складають із підрозділів:

- склад продукції та вимоги до її конструкції (вмісту¹⁾);
- вимоги призначення та ресурсозбереження;
- вимоги надійності;

¹⁾ Для матеріалів, речовин.

- вимоги технологічності;
- вимоги щодо метрологічного забезпечення розроблення, виробництва та експлуатації;
- вимоги до рівня стандартизації та уніфікації;
- вимоги безпеки людини та охорони довкілля;
- дизайнові та ергономічні вимоги;
- визначення патентної ситуації;
- вимоги до складових частин продукції, сировини та матеріалів;
- умови експлуатації (використання), технічного обслуговування, ремонту та утилізації;
- вимоги до маркування та пакування;
- вимоги щодо захисту продукції під час транспортування та зберігання;
- додаткові вимоги.

(Змінено, Зміна № 1).

5.1.6.1 У підрозділі «Склад продукції та вимоги до її конструкції (вмісту)» указують:

- назву, кількість та призначення основних складових частин продукції;
- конструктивні вимоги (габаритні, установчі, з'єднувальні розміри, види покриттів тощо) та/або вимоги до рецептури, застосування зразків-еталонів тощо;
- масу продукції, питому матеріалоємність, питому витрату сировини;
- вимоги щодо взаємозамінності і сумісності складових частин;
- інші вимоги.

5.1.6.2 У підрозділі «Вимоги призначення та ресурсозбереження» указують основні технічні параметри, характеристики та властивості продукції, які в повному обсязі забезпечать її ефективність, функціональну придатність та якість.

У цьому ж підрозділі подають показники ресурсозбереження (ресурсомісткість, ресурсоємність, ресурсоощадність), зокрема енергоефективності, які визначають раціональне використання та ощадливе

витрачання енергетичних та матеріальних ресурсів.

Класифікацію груп вимог ресурсозбереження визначають згідно з ДСТУ 3051. Основну номенклатуру показників ресурсозбереження, порядок унесення їх у ТЗ встановлюють згідно з ДСТУ 3052, а енергоефективності — згідно з ДСТУ 3755.

5.1.6.3 У підрозділі «Вимоги надійності» здебільшого наводять показники надійності (безвідмовність, збережуваність, довговічність, ремонтпридатність), а також критерії відмови і критерії граничного стану продукції під час її експлуатації, відносно яких призначаються ці показники.

У разі необхідності в ТЗ визначають номенклатуру показників надійності, методи розрахунку цих показників (згідно з ДСТУ 2862), доцільність розроблення програми забезпечення надійності (згідно з ДСТУ 2863) тощо.

Терміни основних понять у разі встановлення показників надійності — згідно з ДСТУ 2860.

5.1.6.4 У підрозділі «Вимоги технологічності» передбачають засоби забезпечення технологічності конструкції (виробничої, експлуатаційної, ремонтної) на всіх стадіях життєвого циклу продукції з мінімальними витратами часу, засобів, ресурсів тощо.

Комплекс вимог технологічності формують відповідно до національних нормативних документів.

Терміни основних понять та їх визначення — згідно з ДСТУ 9050.

(Змінено, Зміна № 1).

5.1.6.5 У підрозділі «Вимоги щодо метрологічного забезпечення розроблення, виробництва та експлуатації» за необхідності наводять:

- раціональну номенклатуру вимірюваних параметрів;
- вимоги до засобів вимірювальної техніки (зокрема — нестандартизованих);
- вимоги щодо вимірювання та оброблення одержаних результатів;
- вимоги щодо забезпечення конструкцією виробу можливостей контролювання необхідних параметрів;

— вимоги щодо метрологічного забезпечення нестандартизованих засобів вимірювальної техніки;

— методики проведення вимірювання та методи випробування¹⁾;

— вимоги щодо метрологічної експертизи документації тощо.

Основні терміни з метрологічного забезпечення – згідно з ДСТУ 2681.

(Змінено, Зміна № 1).

5.1.6.6 У підрозділі «Вимоги до рівня стандартизації та уніфікації» здебільшого викладають вимоги щодо використання стандартних, зуніфікованих, покупних, оригінальних, застосовних та складаних одиниць та деталей, а також показники рівня уніфікації.

5.1.6.7 У підрозділі «Вимоги безпеки людини та охорони довкілля» викладають вимоги до конструкції, технології виготовлення та функціонального призначення продукції, які забезпечують безпеку життя, здоров'я і майна людей та охорону довкілля. Враховуючи конкретні умови експлуатації, монтажу, обслуговування, ремонту, транспортування, зберігання, утилізації, у ТЗ роблять посилання на відповідні нормативні документи.

(Змінено, Зміна № 1).

5.1.6.8 У підрозділі «Дизайнові та ергономічні вимоги» здебільшого наводять вимоги, виконання яких забезпечать для продукції естетичність (інформаційна виразність, раціональність форми, цілісність композиції, досконалість виконання тощо) та ергономічність, що характеризує систему «людина-машина» (комплекс гігієнічних, антропологічних, фізіологічних та психологічних властивостей людини, які виявляються під час взаємодії людини з продукцією).

Правила виконання дизайн-ергономічних робіт під час проведення ДКР — згідно з ДСТУ 3943, ДСТУ 3944 та ДСТУ 4055.

Основні терміни та визначення — згідно з ДСТУ 3899.

¹⁾ Перевагу віддавати застандартизованим методикам випробування, які застосовують під час проведення робіт із підтвердження відповідності (сертифікації продукції).

5.1.6.9 У підрозділі «Визначення патентної ситуації» розкривають види робіт, які виконують із метою визначення:

- ситуації щодо використання прав на об'єкт ДКР;
- вірогідності патентоспроможності цього об'єкта;
- кола держав пошуку патентної інформації.

Примітка 1. Патентна ситуація щодо об'єкта господарської діяльності — сукупність даних з правової охорони об'єктів промислової власності (ДСТУ 3575).

Примітка 2. Патентоспроможність — це властивість, якої набуває об'єкт господарської діяльності, його складові частини в разі відповідності умовам надання правової охорони винаходу, корисній моделі, промислового зразку та іншим об'єктам промислової власності згідно з чинним законодавством держави (ДСТУ 3575).

5.1.6.10 У підрозділі «Вимоги до складових частин продукції, сировини та матеріалів» здебільшого наводять очевидні вимоги до комплектувальних частин, сировини, мастил та інших матеріалів, що застосовують під час виготовлення та експлуатації продукції, а також інформацію щодо наявності сертифікатів або декларацій відповідності.

5.1.6.11 У підрозділі «Умови експлуатації (використання), технічного обслуговування, ремонту та утилізації» здебільшого вказують:

- умови експлуатації (використання), за яких забезпечується дотримання технічних параметрів продукції або властивостей речовин;
- допустиму дію кліматичних факторів навколишнього середовища (температура, вологість, атмосферний тиск тощо) та їхні номінальні значення;
- допустимі значення механічних навантажень (вібраційних, ударних тощо);
- види технічного обслуговування (постійне, періодичне або без обслуговування);
- види ремонту (капітальний, середній, поточний), організацію та умови проведення;
- термін підготовки, необхідний для введення в дію після транспортування і зберігання;

- необхідні запобіжні заходи щодо несанкціонованого застосування;
- порядок та способи утилізації виробів або відпрацьованих матеріалів.

5.1.6.12 У підрозділі «Вимоги до маркування та пакування» розкривають:

- вимоги до маркування, у тому числі штрих-кодування, що наносять на продукцію і/або тару, в яку пакують продукцію (місце і спосіб нанесення, зміст, якість маркування), а також наводять позначення нормативних документів, згідно з якими виконують ці операції;

- вимоги до пакування, а за необхідності до консервування — у залежності від умов транспортування та зберігання.

5.1.6.13 У підрозділі «Вимоги щодо захисту продукції під час транспортування та зберігання» наводять:

- умови транспортування та види транспортних засобів;
- умови захисту від ударів під час вантаження та розвантаження;
- умови та термін зберігання.

5.1.6.14 У підрозділі «Додаткові вимоги» наводять:

- вимоги до сервісної апаратури, стендів для перевіряння продукції та її складових частин;

- специфічні вимоги до продукції;
- інші вимоги.

5.1.7 У розділі «Економічні аспекти»¹⁾ здебільшого розкривають економічні переваги розроблюваної продукції порівняно з кращими вітчизняними та іноземними зразками і аналогами, орієнтовну економічну ефективність тощо.

5.1.8 У розділі «Стадії та етапи виконання ДКР» встановлюють стадії та етапи виконання робіт, які супроводжують створення продукції, а також правила управління технічною документацією згідно з ДСТУ ГОСТ 3.1102, ДСТУ EN ISO 11442 відповідно.

¹⁾ Назва підрозділу визначається тематикою ДКР і може бути :«Техніко- і/або соціально-економічні аспекти» тощо.

Обов'язковість тих чи інших стадій ДКР, терміни їх виконання, перелік технічної документації та кількість дослідних зразків, що будуть виготовлені в процесі виконання роботи, визначають замовник та виконавець ДКР.

У залежності від попередніх напрацювань і наявних результатів щодо створюваної продукції, її новизни та складності в цьому розділі може бути наведена ще й така інформація:

- підприємство-виробник розроблюваної продукції;
- можливість використання раніше створеного експериментального зразка замість дослідного;
- необхідність проведення попередньої науково-технічної експертизи технічної документації згідно із Законом України «Про наукову і науково-технічну експертизу»;
- доцільність проведення патентних досліджень, розроблення патентного формуляра та стадії (етапи), на яких їх виконують;
- види контролю та стадії (етапи), на яких його проводять;
- необхідність розроблення стандарту чи іншого нормативного документа на створювану продукцію тощо.

Стадії та етапи виконання ДКР та зміст робіт на них — за ДСТУ 3974.

(Змінено, Зміна № 1).

5.1.9 У розділі «Порядок приймання результатів ДКР», який є завершальним етапом виконання ДКР, наводять:

- загальні вимоги щодо контролювання та приймання роботи: кількість дослідних зразків, що подають на приймальні випробування; рівень приймальних випробувань (державні, міжвідомчі, відомчі); місце та термін їх проведення тощо;
- перелік технічної документації (конструкторської, програмної, технологічної), що подають на приймальні випробування;
- перелік організацій, з якими треба погодити технічну документацію на розроблювану продукцію.

5.2 Оформлення ТЗ

5.2.1 Текст ТЗ оформляють згідно із загальними вимогами до текстових конструкторських документів відповідно до ГОСТ 2.105 у паперовій формі на аркушах формату А4 (210x297 мм), як правило, без рамки та основного напису і/або в електронній формі. У цьому разі використовують застандартизовані терміни та поняття.

5.2.2 Інформацію щодо назви продукції, відомчої належності організації-розробника ТЗ, реквізити затвердження і погодження ТЗ та підписи відповідальних осіб від замовника і виконавця ДКР подають на титульному аркуші згідно з ДСТУ 3974.

У разі застосування електронного документа підписи виконують у вигляді електронного цифрового підпису відповідно до ДСТУ ГОСТ 2.051.

5.2.3 На останньому аркуші ТЗ перед додатками розміщують підписи розробників ТЗ і осіб, що проводили метрологічну експертизу та нормоконтроль (ДСТУ 3974).

5.2.4 Нумерація сторінок ТЗ — наскрізна. Номери сторінок проставляють у правому верхньому куті кожного аркуша, крім титульного, на якому номер не проставляють.

5.2.5 Рекомендації щодо змісту та оформлення ТЗ також подано в додатку А ДСТУ 8634.

(Долучено. Зміна № 1).

5.3 Погодження та затвердження ТЗ

5.3.1 ТЗ погоджують та затверджують у порядку, що встановлюють замовник та виконавець ДКР. ТЗ на ініціативну розробку затверджує керівник організації-виконавця ДКР.

5.3.2 До затвердження ТЗ для обґрунтування деяких вимог до продукції, зокрема, вимог щодо безпеки людини, охорони її здоров'я та довкілля, оцінки технічного рівня продукції виконавець чи замовник ДКР можуть надіслати проєкт ТЗ на експертизу в сторонню організацію для висновків.

5.4 Оформлення змін до ТЗ

5.4.1 За домовленістю між виконавцем та замовником ДКР у затверджене ТЗ можна вносити зміни на будь-якій стадії виконання роботи.

Зміни до ТЗ оформляють окремим документом — доповненням до ТЗ. У цьому випадку на титульному аркуші ТЗ роблять запис: «Діє разом із доповненням №__».

5.4.2 Зміни до ТЗ погоджують та затверджують у тому ж порядку, що і технічне завдання. Дозволено зміни до ТЗ погоджувати тільки з тими організаціями, до компетенції яких вони мають відношення.

5.4.3 Доповнення до ТЗ складається із вступу та тих розділів, що підлягають зміні.

У вступі вказують причину випуску доповнення, а в розділах наводять номери і зміст змінюваних та нових пунктів або номери вилучених пунктів ТЗ.

5.4.4 У разі доповнення ТЗ новими розділами, підрозділами, пунктами, підпунктами, таблицями, додатками тощо, або у разі вилучення їх із тексту, нумерацію розділів, підрозділів тощо основного тексту ТЗ не змінюють.

Новим розділам, підрозділам, пунктам, підпунктам надають нові номери, наступні за останніми номерами відповідних структурних елементів основного тексту.

5.4.5 Титульний аркуш доповнення оформляють аналогічно титульному аркушу ТЗ. На титульному аркуші доповнення зазначають його номер, якщо доповнень до ТЗ більше одного.

Код УКНД 03.100.40

Ключові слова : виконавець, дослідний зразок, дослідно-конструкторська робота, замовник, продукція, технічне завдання на ДКР.
